

STORTINGET

Innst. 23 L

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Prop. 107 L (2023–2024)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Endringer i sektorlovgivningen for å sikre at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner tildeles i lover og forskrifter (tilpasning til kommuneloven)

Til Stortinget

Sammendrag

I lovproposisjonen foreslås det å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som allerede ligger til kommuner og fylkeskommuner, men som i dag blir delegert fra statsforvaltningen. Kommunene og fylkeskommunene tildeles sine oppgaver i lov eller i medhold av lov innenfor de aller fleste lovområder, for eksempel i folkehelseloven, helse- og omsorgstjenesteloven og opplæringsloven. Det er imidlertid noen lovområder der kommunen får delegert oppgaver. Slik delegering gjøres gjennom blant annet delegeringsvedtak, tildelingsbrev og rundskriv.

Prinsippet om det kommunale selvstyret, som er lovfestet i kommuneloven § 2-1, innebærer et klart utgangspunkt om at kommunene og fylkeskommunene som selvstendige organer ikke bør delegeres oppgaver og instrueres som om de var en del av statsforvaltningen. Målet med forslagene er derfor at kommunene og fylkeskommunene skal tildeles oppgaver i lov, eller i forskrift med hjemmel i lov. Dette sikrer også at tildelingen av oppgavene er klare, forutsigbare og tilgjengelige for kommunene, fylkeskommunene og innbyggerne, og at det gjennomføres utredninger og høringer av framtidige endringer i oppgavene.

Det foreslås endringer i forurensningsloven, naturmangfoldloven, friluftsløven, lakse- og innlandsfiskloven, vegtrafikkloven, veglova, konsesjonsloven, skogbruksloven, jordloven, odelsloven, vannressursloven og pengespilloven. Forslagene går ut på at eksisterende oppgaver eller myndighet til kommuner og fylkeskommuner på de aktuelle områdene klargjøres eller tas inn i lov der dette ikke er gjort. Eventuelle detaljregler om kommunenes og fylkeskommunenes oppgaver og myndighet som utfyller bestemmelsene i lovene, vil tas inn i forskrifter. Noen av endringsforslagene innebærer at det tas inn slike forskriftshjemler i de ulike lovene, slik at det blir klart at den nærmere oppgavetildelingen vil fastsettes i forskrift.

Forslagene innebærer at lover som gir hjemmel for delegering og instruksjon av kommuner og fylkeskommuner, endres. Det medfører at statsforvaltningen på de aktuelle områdene ikke lenger vil kunne delegerer og instruere kommunenes og fylkeskommunenes utføring av oppgavene. Det vil være opp til kommunen eller fylkeskommunen å løse oppgavene innenfor rammene av det aktuelle regelverket.

Når oppgaver til kommuner og fylkeskommuner ikke lenger delegeres, men tildeles, får det betydning for hvilket organ som er klageinstans, og for reglene om omgjøringsadgang. På enkelte av lovområdene har det derfor vært behov for å gjøre noen endringer i disse reglene. Dette er nærmere beskrevet i proposisjonens punkt 2.2.4 og i omtalen av de enkelte lovendringene.

Hensikten med forslagene er ikke å endre eksisterende fordeling av oppgaver, men å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som allerede ligger til kommunene og fylkeskommunene. Det foreslås likevel to lov- hjemler som gir mulighet for nye oppgavetildelinger. Dette går ut på å innføre en lov- hjemmel i vegtrafikklo-

ven § 5 andre ledd som åpner for å gi forskrift om å tildele fylkeskommunen skiltmyndighet, og å innføre en lov hjemmel som gir mulighet for å gi forskrift om å tildele fylkeskommuner og kommuner nye oppgaver ved forvaltning av overskuddet fra Norsk Tippings pengespill til formålene som nevnt i pengespilloven § 12 første ledd nr. 5.

Det vises i proposisjonen til at forslagene i proposisjonen gjelder lover som konstitusjonelt og faglig hører under andre departementer enn Kommunal- og distriktsdepartementet. Gjennomgangen av gjeldende regelverk og forslagene til lovendringer er utarbeidet i samarbeid med Klima- og miljødepartementet, Samferdselsdepartementet, Energidepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Kultur- og likestillingsdepartementet. Proposisjonen fremmes i samråd med disse departementene.

Begrepet kommuner brukes i punkt 2 i proposisjonen som en fellesbetegnelse på kommuner og fylkeskommuner, hvis ikke noe annet framgår av sammenhengen.

I proposisjonens punkt 2 gis en omtale av bakgrunnen for forslagene. Det vises til tillitsreformen i offentlig sektor, som blant annet har som mål å bidra til bedre styring. Det gis en omtale av oppfølgingen av prinsippet om det kommunale selvstyret i kommuneloven. Det vises der til at dette er den andre sektorlovjennomgangen etter kommuneloven. Det gis en omtale av lovfestingen av det kommunale selvstyret, herunder om lovkravet i kommuneloven § 2-1 og nærmere om delegering og tildeling av oppgaver til kommuner. Det gis videre i kapittelet en omtale av prosessen for sektorlovjennomgangen og om hvilke avgrensninger som er foretatt. Det gis også i kapittelet en omtale av høringen, herunder om forslagene i høringsnotatet, om høringsinstansene og en overordnet omtale av høringsinnspillene.

I proposisjonens punkt 3 omtales forurensningsloven, i punkt 4 naturmangfoldloven, i punkt 5 friluftsløven, i punkt 6 lakse- og innlandsfiske_loven, i punkt 7 vegtrafikkloven, i punkt 8 veglova, i punkt 9 konsesjonsloven, i punkt 10 skogbruksloven, i punkt 11 jordloven, i punkt 12 odelsloven, i punkt 13 vannressursloven og i punkt 14 pengespilloven. I punkt 16 gis merknader til de enkelte bestemmelsene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det vises i proposisjonen til at formålet med sektorlovjennomgangen ikke er å endre eksisterende oppgavefordelinger, men å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som allerede ligger til kommunene og fylkeskommunene. Forslagene medfører derfor ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og fylkeskommuner, ettersom de eksisterende oppgavefordelingene ikke endres.

I proposisjonen foreslås det likevel to lovhjemler som gir mulighet for nye oppgavetildelinger.

I proposisjonens punkt 7.4 foreslår departementet å innføre en lov hjemmel til å gi forskrifter om overføring av skiltmyndighet til fylkeskommunen. Bakgrunnen er at fylkeskommunen har overtatt forvaltningsansvaret for fylkesvei fra Statens vegvesen fra 1. januar 2020. Det pågår et arbeid med å vurdere i hvilken grad fylkeskommunen bør få tildelt skiltmyndighet for fylkesvei, og departementet vurderer det som formålstjenlig å etablere en klar lov hjemmel for dette allerede nå. Spørsmålet om fylkeskommunen skal gis skiltmyndighet eller ikke, vil vurderes i en senere forskriftsprosess. Departementet vil vurdere de økonomiske og administrative konsekvensene for fylkeskommunene i forbindelse med dette forskriftsarbeidet.

I proposisjonens punkt 14.4 foreslår departementet å innføre en lov hjemmel til å gi forskrifter om tildeling av nye oppgaver til fylkeskommuner og kommuner ved forvaltning av overskuddet fra Norsk Tippings pengespill til formålene som nevnt i pengespilloven § 12 første ledd nr. 5. Departementet vil vurdere de økonomiske og administrative konsekvensene dette vil få i et eventuelt senere forskriftsarbeid.

Når det gjelder de to mindre justeringene i kommunens oppgaver som foreslås tatt inn i forskrifter etter henholdsvis forurensningsloven og vannressursloven (omtalt i proposisjonens punkt 3.4.1 og punkt 13.4), framgår de økonomiske og administrative konsekvensene av høringsnotatet.

En administrativ konsekvens av å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som tidligere har fulgt av delegeringsvedtak, er at staten ikke lenger vil kunne instruere kommunene og fylkeskommunene om hvordan oppgavene skal utøves. Hvis oppgavene skal endres, må dette dessuten skje gjennom lov- eller forskriftsendringer, og ikke gjennom endringer i delegeringsvedtak. Det vises i proposisjonen til at dette er i samsvar med lovkravet i kommuneloven § 2-1.

Det vises i proposisjonen til at når oppgavetildelingen gjøres gjennom forskrift, innebærer det også at tildelingen må utredes og høres, noe som kan innebære en mer tid- og ressurskrevende prosess enn dersom oppgavene delegeres til kommunene og fylkeskommunene gjennom delegeringsvedtak. Samtidig sikrer det at konsekvensene for kommunene og fylkeskommunene er grundig utredet, at kommunene, fylkeskommunene og representanter fra kommunesektoren får mulighet til å uttale seg om oppgavetildelingene og at oppgavene er lettere tilgjengelig, både for kommunen, fylkeskommunen og innbyggerne.

Sakens dokumenter er tilgjengelig på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens behandling

Komiteen har invitert til og mottatt skriftlige innspill i saken.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lise Christoffersen, Siri Gåsemyr Staalesen, Terje Sørvik og lederen Lene Vågslid, fra Høyre, Mudassar Kapur og Anne Kristine Linnestad, fra Senterpartiet, Heidi Greni og Kathrine Kleveland, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen og Erlend Wiborg, fra Sosialistisk Venstreparti, Birgit Oline Kjerstad, og fra Rødt, Tobias Drevland Lund, viser til Prop. 107 L (2023–2024), der man foreslår å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som allerede ligger til kommuner og fylkeskommuner, men som i dag blir delegert fra statsforvaltningen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, støtter lovforslaget og mener det er viktig at offentlig forvaltning er så effektiv og oversiktlig som mulig.

Flertallet legger særlig vekt på prinsippet om det kommunale selvstyret, som er lovfestet i kommuneloven § 2-1, og at kommunene og fylkeskommunene er selvstendige organer som ikke bør delegeres oppgaver og instrueres som om de var en del av statsforvaltningen.

Komiteen vil også trekke fram at lovkravet innebærer at statsforvaltningen ikke kan pålegge kommunene oppgaver eller plikter i statlige rundskriv, veiledere, retningslinjer eller tolkningsuttalelser. Det er lover og forskrifter som er bindende for kommunene, og ikke annen informasjon som måtte komme fram av veiledere og rundskriv.

Komiteen viser til at man har invitert til skriftlige innspill og komiteen har mottatt tre skriftlige innspill.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, legger til grunn at lovendringen vil kunne klargjøre kommuner og fylkeskommuner sin stilling som selvstendige rettssubjekter.

Komiteen viser også til at hensikten med forslagene ikke er å endre eksisterende oppgavetildelinger, men å lov- og forskriftsfeste disse. Forslagene medfører derfor ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og fylkeskommuner.

Komiteen har ingen ytterligere merknader.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at endringene som foreslås i denne proposisjonen, er en kodifisering av eksisterende praksis. Disse medlemmer vil derfor understreke at selv om Fremskrittspartiet ikke nødvendigvis støtter innretningen av de lover og forskrifter som proposisjonen omfatter, er man positive til å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som allerede ligger til kommuner, men som i dag blir delegert fra statsforvaltningen. Disse medlemmer mener dette vil sikre at tildelingen av oppgavene er klare, forutsigbare og tilgjengelige for kommunene og innbyggerne. Disse medlemmer viser til at i enkelte av lovforslagene som foreslås endret i proposisjonen, er det foreslått at både kommunen og fylkeskommunen skal få kodifisert eksisterende praksis. Disse medlemmer hadde vært positive til å støtte lovforslaget dersom dette bare hadde gjeldt for kommunene. Når departementet foreslår å kodifisere eksisterende praksis i enkelte av lovforslagene for begge forvaltningsnivåer, kan ikke disse medlemmer støtte disse lovforslagene. Disse medlemmer vil understreke at man er tilhenger av å lov- eller forskriftsfeste oppgaver som allerede ligger til kommunene. Disse medlemmer er derimot skeptiske til å utvide fylkeskommunens lov- eller forskriftsfestede oppgaver. Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet ønsker å avvikle fylkeskommunen som forvaltningsnivå, da det ikke er behov for mer enn to forvaltningsnivå.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag for å avvikle fylkeskommunen som forvaltningsnivå.»

Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet ønsker å begrense hvilke myndigheter som skal ha anledning til å fremme innsigelser mot kommunale vedtak etter plan- og bygningsloven, herunder særlig fylkeskommuner, statsforvalter og Sametinget.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet mener på et prinsipielt grunnlag at fylkeskommunen må legges ned, og at det holder med to forvaltningsnivåer i Norge: stat og kommune. Disse medlemmer vil samtidig trekke frem at en viktig faktor for å kunne fordele oppgavene mellom stat og kommune, og dermed legge ned fylkeskommunene, er å fortsette arbeidet for større og mer robuste kommuner med tilgang på god fagkompetanse. For at innbyggere over hele landet skal få tilgang på gode tjenester, må kommunene være i stand til å levere disse tjenestene.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at regjeringen foreslår å endre lov om pengespill. Disse medlemmer viser til innspillene fra Norsk kulturråd og Kulturalliansen til komiteen. Begge organisasjoner peker på det samme: at spillemidler på kulturfeltet i dag også brukes til inndekning av løpende offentlige utgifter fremfor å komme frivilligheten til gode. Begge organisasjoner peker på at dette best kan løses gjennom å utforme en forskrift for bruk av spillemidler på kulturfeltet, liknende forskriftene for spillemidler til idrett og spillemidler til humanitære organisasjoner. Disse medlemmer deler den konklusjonen.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at spillemidlene til kulturfeltet går til kulturfrivillighet.»

Disse medlemmer viser til at TT-ordningen ligger til fylkene i dag, eksisterer i alle fylker og har lang sedvane, men mangler lovforankring og har store forskjeller i omfang, slik Norges Handicapforbund påpeker i sitt innspill til komiteen. Disse medlemmer viser til at ikke-lovpålagte oppgaver er under press i fylkeskommuner på grunn av trange budsjetter. Disse medlemmer deler konklusjonen til forbundet: «TT-ordningen er en oppgave som må lovfestes, for å sikre ordningen for fremtiden». Disse medlemmer viser samtidig til regjeringens statsbudsjettforslag for 2025, hvor regjeringen skriver at en større omlegging av ordningen ligger til behandling i Samferdselsdepartementet, og mener at det dermed kan være forhastet å lovfeste dagens TT-ordning før denne prosessen er konkludert.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen forskriftsfeste eller fremme forslag om å lovfeste TT-ordningen i den formen den får i fremtiden.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag for å avvikle fylkeskommunen som forvaltningsnivå.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sørge for at spillemidlene til kulturfeltet går til kulturfrivillighet.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen forskriftsfeste eller fremme forslag om å lovfeste TT-ordningen i den formen den får i fremtiden.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding IV, VIII, IX og XIII fremmes av en samlet komité, mens romertall I, II, III, V, VI, VII, X, XI og XII fremmes av komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og råtar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i sektorlovgivningen for å sikre at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner tildeles i lover og forskrifter

I

I lov 28. juni 1957 nr. 16 om friluftslivet skal § 22 andre ledd andre punktum lyde:

Departementet *kan i forskrift tildele* fylkeskommunen ansvaret for nærmere bestemte oppgaver for å fremme og tilrettelegge for friluftslivet.

II

I lov 21. juni 1963 nr. 23 om vegar gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Statens vegvesen *kan i forskrift bestemme at styremakt som gjeld utbygging, drift og vedlikehold av riksvegar, skal leggjast til fylkeskommunen og kommunen.*

§ 9 andre ledd andre punktum skal lyde:

Fylkeskommunen *kan i forskrift bestemme at styremakt som gjeld utbygging, drift og vedlikehold av fylkesveg, skal leggjast til Statens vegvesen og kommunen.*

§ 11 nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

Statens vegvesen er klageinstans der styremakt er lagd til fylkeskommunen eller kommunen ved forskrift etter § 9 første ledd fjerde punktum.

Fylkeskommunen er klageinstans der styremakt er lagd til Statens vegvesen eller kommunen ved forskrift etter § 9 andre ledd andre punktum.

III

I lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk gjøres følgende endringer:

§ 4 andre ledd andre punktum skal lyde:

Departementet kan delegerer *slik* myndighet til Statens vegvesen, *eller i forskrift gi slik myndighet* til kommunen eller lokal politimyndighet.

§ 5 andre ledd skal lyde:

Departementet gir regler om offentlige trafikkskilt, signaler og oppmerkinger, herunder om hvilke myndigheter som kan treffe vedtak om oppsetting og oppmerking, *og overprøving av skiltvedtak. Departementet kan gi forskrift om at* myndighet til å treffe vedtak om oppsetting og *oppmerking gis* til kommuner og fylkeskommuner.

§ 6 andre ledd andre punktum skal lyde:

Departementet kan delegerer til Statens vegvesen *eller i forskrift gi* politiet eller kommunen *myndighet til* å avgjøre om et område skal regnes som tettbygd strøk etter denne *lov, og fastsette* grensene for det tettbygde strøk.

§ 31 a andre ledd skal lyde:

Kongen kan, etter at uttalelse er innhentet fra vedkommende politimester, *gi forskrift om* at slik myndighet som etter denne paragraf er tillagt politiet også skal kunne utøves av kommunen. Kongen kan *gi forskrift om* gjennomføringen av slike ordninger *og hvordan* kommunalt oppkrevde gebyrer skal brukes.

§ 37 fjerde ledd skal lyde:

Kongen kan, etter *at* uttalelse *er* innhentet fra vedkommende politimester, *gi forskrift om* at myndighet etter første ledd også skal kunne utøves av kommunen.

§ 52 nytt femte ledd skal lyde:

Vedtak om delegering av myndighet som er fattet før ikraftsetting av lov om endringer i sektorlovgivningen for å sikre at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner tildeles i lover og forskrifter, skal fortsatt gjelde.

IV

I lov 28. juni 1974 nr. 58 om odelsretten og åsetesretten skal § 33 tredje ledd lyde:

Departementet kan *gi forskrift om sakshandsaminga og om kommunen sine oppgaver ved søknad om odelsfrigjering etter § 30 og § 32 andre ledd.*

V

I lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall gjøres følgende endringer:

§ 48 a første ledd skal lyde:

Statsforvalteren kan føre tilsyn med lovligheten av kommunens oppfyllelse av plikter pålagt i eller i medhold av §§ 9, 22, 23, 24, 26, 29, 30, 31, 32 a, 33, 34, 35, 37, 43, 44, 46, 47, 48 og 82 og kommunens internkontroll etter kommuneloven § 25-1 knyttet til disse pliktene.

§ 81 andre og tredje ledd skal lyde:

Kongen fastsetter hvilken forurensningsmyndighet som kan treffe vedtak etter loven. *For kommunens og fylkeskommunens myndighet gjelder § 82.* Departementet kan videre fastsette at vedtak etter loven kan treffes av andre enn forurensningsmyndighetene herunder privat rettssubjekt.

Kongen pålegger de øvrige forurensningsmyndigheter å utføre gjøremål etter denne lov. *For kommunens og fylkeskommunens gjøremål gjelder § 82.*

Ny § 82 skal lyde:

§ 82 (*kommunens og fylkeskommunens myndighet og gjøremål etter forurensningsloven*)

Kongen kan gi forskrift om at kommunen skal ha myndighet etter loven på områdene avløp, avfall, akutt forurensning, lokal luftkvalitet, støy, forurenset grunn, landbruk og lokale klimagassutslipp, i tillegg til det som følger av kapittel 4 og 5 i loven her.

Kongen kan gi forskrift om hvilke gjøremål kommunen skal utføre på områdene avløp, avfall, akutt forurensning, lokal luftkvalitet og støy, i tillegg til det som følger av kapittel 4, 5 og 6 i loven her.

Kongen kan gi forskrift om fylkeskommunens myndighet og gjøremål etter loven.

Etter forespørsel fra kommunen kan Miljødirektoratet i enkeltsaker bestemme at kommunens myndighet som er tildelt etter første ledd, i stedet skal utøves av Miljødirektoratet eller statsforvalteren.

VI

I lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk mv. skal § 6 nytt fjerde ledd lyde:

Departementet kan gi forskrift om at fylkeskommunen og kommunen tildeles ansvaret for nærmere bestemte oppgaver etter loven. Statlig klageinstans for vedtak fattet med hjemmel i, eller i medhold av, loven kan også fastsettes i forskrift.

VII

I lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord gjøres følgende endringer:

§ 3 andre, tredje og fjerde punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærere føresegner om handsaminga av *landbrukssaker*. Departementet kan gi *forskrift om at* kommunen og fylkeskommunen *vert tildelt* myndighet til å gi fråsegner og ta avgjerder i landbruksaker. *Gjeld avgjerda tildeling av tilskot, kan departementet delegerer myndighet til kommunen og fylkeskommunen til å gi fråsegner og ta avgjerd.*

Nåværende fjerde punktum blir nytt femte punktum.

Ny § 4 skal lyde:

§ 4 *Klage og omgjøring av kommunale eller fylkeskommunale avgjerder*

Vedtaket kommunen gjør etter denne lova eller forskrift med heimel i lova, kan påklagast til statsforvaltaren. Departementet kan i forskrift fastsetje annan klageinstans for vedtak som er gjorde av kommunen eller fylkeskommunen.

Når vilkåra for å omgjere etter forvaltningsloven § 35 er oppfylte, kan vedtaket også omgjerast av departementet.

§ 19 skal lyde:

§ 19 *Tilsyn*

Kommunen og statsforvaltaren fører tilsyn med at føresegnene gitt i eller i medhald av §§ 8 til 12 vert haldne.

VIII

I lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann gjøres følgende endringer:

§ 16 andre ledd tredje og fjerde punktum skal lyde:

Kommunen kan sette et slikt forbud til side dersom forbudet etter en avveining av de interessene som gjør seg gjeldende, må anses som urimelig. *Kommunen* kan gi tillatelse til at det tas en rimelig avgift for ferdsel med motorfartøy i kanaler og vassdrag som er tilrettelagt for dette formål.

§ 64 første ledd skal lyde:

Kongen fastsetter hvem som er vassdragsmyndighet, og hvilken vassdragsmyndighet som kan treffe vedtak etter loven her. *Departementet kan gi forskrift om at oppgaver etter loven også legges til andre enn vassdragsmyndigheten, herunder til kommuner og private rettssubjekter.*

§ 64 fjerde ledd skal lyde:

Kongen kan instruere enhver med myndighet etter loven om hvordan myndigheten skal utøves og om delegering av den. Dette gjelder ikke der myndigheten er lagt til kommunen.

IX

I lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom mv. skal § 2 første ledd lyde:

Med de unntak som følger av loven, kan fast eiendom ikke erverves uten tillatelse av Kongen (konsesjon). *Kongen kan gi forskrift om at myndigheten til å trefte avgjørelse i nærmere bestemte saker tildeles kommunen. Statsforvalteren er klageinstans for vedtak truffet av kommunen etter loven. Når vilkårene for omgjøring etter forvaltningsloven § 35 er oppfylt, kan vedtaket også omgjøres av departementet.*

X

I lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Departementet er øvste skogbruksstyresmakt. Departementet kan gi forskrift om at avgjerder i bestemte saker skal tildelast kommunen eller fylkeskommunen.

§ 19 nytt andre ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift etter første ledd delegere mynde til kommunen eller fylkeskommunen i saker som gjeld tilskot.

§ 21 første ledd skal lyde:

Vedtaket kommunen gjør etter denne lova eller forskrift gitt med heimel i lova, kan påklagast til statsforvaltaren om ikkje departementet har fastsett annan klageinstans.

XI

I lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold gjøres følgende endringer:

§ 34 sjette ledd nytt nr. 4 skal lyde:

4. fastsette bestemmelse om forvaltningsmyndighet og annen myndighet etter loven, jf. § 62.

§ 62 andre og tredje ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om at kommunen tildeles myndighet etter nærmere angitte bestemmelser i eller i medhold av loven her, og om tildeling av myndighet etter kapittel V til kommuner som samtykker til det. *Departementet har likevel samme myndighet til å omgjøre kommunens vedtak etter kapittel V som overordnet organ har etter forvaltningslovens bestemmelser om omgjøring.* Kongen kan bestemme at et særskilt oppnevnt organ er forvaltningsmyndighet for et område vernet med hjemmel i kapittel V.

Miljødirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av kommunen etter denne loven, med mindre annet er bestemt. Statsforvalteren har klagerett over vedtak kommunen eller et særskilt oppnevnt organ har truffet i medhold av loven.

§ 77 nytt andre ledd skal lyde:

Vedtaket om delegering av myndighet til kommuner som er fattet før ikraftsetting av lov om endringer i sektorlovgivningen for å sikre at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner tildeles i lover og forskrifter, skal fortsatt gjelde.

XII

I lov 18. mars 2022 nr. 12 om pengespill skal § 12 nytt tredje og fjerde ledd lyde:

Departementet kan gi forskrift om at fylkeskommuner og kommuner tildeles ansvar for bestemte oppgaver

ved forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tippings pengespill til formålene etter første ledd nr. 5. Delegering av slike oppgaver til fylkeskommuner og kommuner som er gjort før ikraftsetting av lov om endringer i sektorlovgivningen for å sikre at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner tildeles i lover og forskrifter, skal fortsatt gjelde.

Ved tildeling av oppgaver etter tredje ledd første punktum kan departementet i forskrift fastsette statlig klageorgan for enkeltvedtak fattet av fylkeskommuner og kommuner.

XIII

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 22. oktober 2024

Lene Vågslid

leder

Heidi Greni

ordfører

